

Beleidsplan 2021 - 2023 TS - Theaterstraat

Inhoudsopgave

- 1. KENNISMAKING MET DE THEATERSTRAAT 02**
- 2. THEATERSTRAAT EN HET BELANG VOOR DE STAD 02**
- 3. ARTISTIEK BELANG 05**
- 4. DE MAKERS IN DE THEATERSTRAAT 06**
- 5. PROJECTEN IN 2021-2023 (reguliere activiteiten) 09**
- 6. VLECHTWERK (ontwikkelactiviteiten) 16**
- 7. MARKETINGPLAN (ontwikkelactiviteiten) 19**
- 8. ZAKELIJKE ORGANISATIE 21**

1. KENNISMAKING MET DE THEATERSTRAAT

Aan de rand van de stad, in het hart van de samenleving, maakt en presenteert de Theaterstraat kunst. Laagdrempelig en hoogwaardig. Daarbij is omgevings sensitief werken onze dagelijkse praktijk en grootste ambitie. Wij onderzoeken met theater hoe kunst de samenleving verrijkt en andersom.

De Theaterstraat is een sociaal-artistieke makersorganisatie in Amsterdam-Noord. De Theaterstraat bestaat uit zes onafhankelijke theatermakers en een zakelijk coördinator. Wij werken samen in een artist-run coöperatiestructuur in de Rietwijker op deze specifieke plek in Amsterdam, in Noord, in de Banne, op het Parlevinkerplein, voor, met en geïnspireerd door Noorderlingen.

De Theaterstraat is veelzijdig. Zes onafhankelijke theatermakers produceren hun eigen projecten binnen de missie van de organisatie en zo worden er verschillende artistieke vormen en creatieve trajecten onderzocht. Wat het betekent om sociaal-artistiek werk te produceren, wordt meerduidig beantwoord door de verschillende makers. Uit onze gedeelde ervaring blijkt dat buurtgericht werk aandacht en tijd nodig heeft. Een waardevolle relatie tussen makers, publiek en omgeving bouw je met een betrokken en open houding. De Theaterstraat staat vaak stil bij haar sociale positie in artistieke processen. Het is voor ons van uitdrukkelijk belang integer en fijngevoelig te handelen. De relatie tussen sociaal en artistiek is in onze praktijk een constant aandachtspunt waarin we blijven groeien. Het verbindingsstreepje in sociaal-artistiek beschrijft geen tegenstelling of compromis, maar de ambitie tot democratisering van waarden, methodes, toegang, kwaliteit en eigenaarschap. De presentatievorm, de opzet van het maakproces, en wie er meewerken aan een project zijn zo nauw verbonden met het sociaal-artistieke vraagstuk.

Wij zijn trots op de culturele en sociaal-economische diversiteit van de mensen waarmee en waarvoor we werken en op de kwalitatieve bijdrage die we met onze projecten leveren aan de spreiding van het cultureel bereik in Amsterdam.

In de periode 2021- 2022 werken we aan zes projecten als reguliere activiteiten. Daarmee vervlochten werken wij aan ons ontwikkeldoel: het verbreden en verdiepen van het bereik door omgevings sensitieve publiekswerving en publiekswerking. In het Vlechtwerk en het marketingplan bespreken we die ontwikkelactiviteiten.

In hoofdstuk 2, over het belang voor de stad, beschrijven we waar we werken, en welke betekenis dat heeft voor hoe we werken. Hier beschrijven we ook hoe de sociale en culturele diversiteit van onze omgeving zich verhoudt tot die van ons werk en onze organisatie. In hoofdstuk 3 over artistiek belang richten we ons op hoe we dat vertalen in onze artistiek-inhoudelijke visie. In hoofdstuk 4 en 5 presenteren we de makers van de organisatie, en wat ze in de komende periode gaan maken. Vervolgens richten hoofdstuk 6, 7 en 8 zich op het primaire ontwikkeldoel voor de komende periode: het publieksbereik. Dat gaat zowel over publiekswerving en marketing (H8) als over inhoudelijke publiekswerking o.a. via ons Vlechtwerk (H7). Hoofdstuk 9 over de zakelijke organisatie bespreekt de organisatiestructuur, financiële organisatie en een toelichting op de begroting.

2. THEATERSTRAAT EN HET BELANG VOOR DE STAD

Wij werken in heel Amsterdam-Noord, vooral vanuit de Rietwijker in de Banne 2. De meeste mensen hier, waaronder wijzelf, wonen en/of werken er met veel plezier, en zijn trots op deze wijk. Het is een plek die veel labels heeft gekregen, waaronder die van ontwikkelbuurt. Dit is een plek waar de energie schuurt, en waar politieke vraagstukken en maatschappelijke debatten zich op straat afspelen. Culturele en andere voorzieningen zijn schaars en het publiek is moeilijk te verzamelen. Hier noemen beleidsmakers de bewoners 'kwetsbaar'. Er leven hier talloze verhalen die verteld moeten worden, maar die de podia in het centrum moeilijk bereiken. En er zijn talloze verhalen te vertellen vanuit de rest van de stad en de wereld, die relevant zijn voor deze buurt. Aan deze noordelijke rand van de stad, zijn wij in het hart van de samenleving.

De Banne is een wijk tegen de ring gebouwd in ca. 1970. Van de bewoners heeft 55% een niet-westerse migratieachtergrond. De leeftijdsgroep 25 t/m 45 jaar is de grootste en er wonen gemiddeld veel jonge kinderen. Het inkomensniveau is laag, de helft verdient minder dan gemiddeld in Nederland. Door gentrificatie is dit niveau afgelopen jaren gestegen, met name door de toestroom van de 'nieuwe Noorderling', vaak hoogopgeleide tweeverdieners. Het gemiddelde inkomensniveau stijgt uitsluitend omdat de verschillen groter worden.

In die kloof spelen wij een verbindende rol, waarbij we er zijn voor die bewoners voor wie de gevestigde culturele voorzieningen op veel manieren al heel lang ver weg zijn. Wij voelen ons gesteund door ambities in zowel het Kunstenplan als het Ambitiedocument Kunst & Cultuur in Noord om de mensen hier de culturele voorzieningen te geven waar ze recht op hebben. Het wijkgerichte werk waar de Theaterstraat de afgelopen vijf jaar in heeft gepioneerd is het waard om nu middels structurele ondersteuning te bestendigen. Daarmee kunnen we de organisatie en, belangrijker nog, de publieksrelaties verduurzamen en wordt het artistieke aanbod dat zij produceert verbreed en verdiept. Deze bestending en ontwikkeling bouwt mee aan een divers publiek voor de nieuwe culturele voorzieningen en kunstprogramma's in Amsterdam-Noord die de gemeente Amsterdam in de nabije toekomst aan ons plein ambieert.

Want de Theaterstraat is in Noord om te blijven, wij waren er al en gaan niet weg. Wij komen brengen en halen, geven en delen. Elke dag opnieuw verhouden wij ons tot deze buurt en haar mensen, waar we langzaam onderdeel van zijn geworden. We leren daarbij continu over de artistieke functies van kritiek, vermaak, herkenning, vervreemding, en verwondering. Het eurocentrisme dat velen van ons via de kunstvakopleidingen hebben meegekregen wordt juist hier voelbaar en krijgt tegenspraak van onszelf en van onze omgeving. Wij werken vanuit de behoeftes en expertises van individuele Noorderlingen en met verschillende sociale en creatieve partners uit Noord. Door intensieve relaties met elkaar te smeden die langdurig en laagdrempelig zijn is de Theaterstraat een artistieke kracht die samenwerkend en toegankelijk opereert.

De relatie tot de buurt is verweven met alle aspecten van het werk dat de Theaterstraat produceert. Onder de naam Vlechtwerk bundelen we activiteiten en communicatievormen waarmee we die buurtrelaties ondersteunen, aanvullen, expliciet maken en projectoverstijgend en dus duurzaam maken. De naam Vlechtwerk is expliciet gekozen om het niet als een aparte 'community-lijn' weg te zetten, want al ons werk is community-based. We zien het programma als een verweven onderdeel van de reguliere activiteiten. Ons artistiek werk begint en eindigt met de relatie tot de buurt, onze community-werk is altijd artistiek relevant.

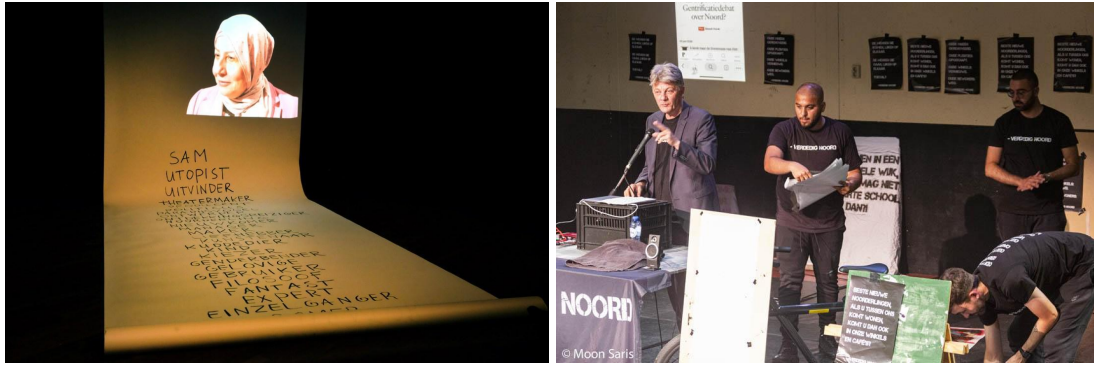
De Theaterstraat werkt met ‘proeves’, een uitgebreid vooronderzoek naar relevante geleefde ervaringen en mogelijke participatie vanuit de omgeving. De projecten hebben dan ook een uitgebreide voorbereidingsfase, waarin draagvlak en betrokkenheid wordt gecreëerd.

Een project ontstaat altijd in Amsterdam-Noord, maar is buiten de lokale context relevant en aansprekend. Dat blijkt ook uit de samenwerkingen met partners zoals de OBA, TAAK, Over het IJ, Ragazze Quartet, en theaters buiten Noord en buiten Amsterdam.

Diversiteit en inclusie

Diversiteit en ‘plaatsmaken’ is een thema dat onze organisatie bezighoudt. De diversiteit van Amsterdam en de noodzaak tot meer inclusie is extra voelbaar aan de randen van de stad. Het buurtgerichte karakter van ons werk maakt dat we meer dan andere culturele organisaties een cultureel diverse vertegenwoordiging vinden in publiek, programma, partners en participatie. In de projecten van de komende jaren er is uitdrukkelijk ruimte voor thematische lijnen rond culturele diversiteit; zoals Jurriens project over de taal van depressiviteit in verschillende culturen, en ook in Anouke’s samenwerking met Rashid Novaire en in zijn verhaal klinkt dit thema door. Bij de andere projecten is ‘culturele afkomst’ niet per se een expliciet vertrekpunt, maar wordt het perspectief relevant door de samenstelling van de gemeenschappen waar we mee werken. Dit geldt ook voor sociaal-economische diversiteit. Onze bezoekers en deelnemers komen ook wat dat betreft uit doelgroepen die door de gevestigde instellingen niet bereikt worden. We zijn laagdrempelig door geen of lage toegangsprijzen, onze langdurige aanwezigheid, en een gevoeligheid voor urgenties en esthetiek van de mensen om ons heen.

Wat betreft het personeel (CD&I) is de culturele diversiteit van de stad en onze wijk wel zichtbaar in de makers en medewerkers die we op projectbasis aan ons binden. Bij het vaste team van makers is dat momenteel niet het geval. We brengen daar nu met concrete stappen verandering in. We vinden daarbij twee obstakels die tijd en geduld vereisen, die hebben te maken met wat we een nieuwe maker kunnen bieden. In het zoeken naar uitbreiding voor het team moet er een financiële basis zijn die garandeert dat (nieuwe) makers geen onbetaald werk leveren. Daarnaast is het nodig dat nieuwe makers gelijk aan een eigen praktijk binnen de Theaterstraat kunnen werken, om direct te ervaren of de omgevingsensitieve houding en coöperatieve organisatiestructuur bij hen past. We hebben binnen de straatresidenties (H 7.2) en in het reguliere activiteitenbudget ruimte gemaakt om twee gastmakers uit te nodigen. Deze plekken komen beschikbaar voor makers die bijdragen aan de culturele diversiteit van de organisatie, en in ieder geval deels ook voor makers met een artistieke vorming van buiten de traditionele kunstvakopleidingen. Daarnaast gaat de organisatie een training volgen bij Coaching in de cultuur, om te leren meer inclusief te werken, zowel binnen de voorgenomen activiteiten, als voor de ontwikkeling van de organisatie na de komende twee jaar. Over de (toekomstige) samenstelling van het bestuur schrijven we in het laatste hoofdstuk. Tot slot zijn we met Likeminds en het Over het IJ Festival in gesprek over een samenwerking op het terrein van talentontwikkeling, waar de Theaterstraat de artistieke know-how en concrete werkplaatsen in projecten kan inbrengen, en de partners de verbinding met nieuw talent en een stevige ondersteuning in infrastructuur.

Links: 'SAM' van Arthur Kneepkens met Samar. Rechts: 'Verdedig Noord' in de Rietwijker van Massih Hutak gemaakt i.s.m regiseuse Anouke de Groot.

3. ARTISTIEK BELANG

Het handelen van de Theaterstraat bevindt zich in het spanningsveld, op dat streepje, tussen sociaal en artistiek. We zien het belang van verhalen vertellen als sleutel tot het openen van een waaier aan perspectieven. De Theaterstraat wil met kunst verschillende versies van de werkelijkheid presenteren en zo ageren tegen een te eenkennig wereldbeeld. De ongehooorde stem krijgt daarbij extra aandacht en ruimte om zich te manifesteren. Kunst geeft met poëzie de kans om transformatie voor te stellen, te spelen met verbeelding, en werelden te bedenken die magisch zijn. Fantasie brengt ook risico's en ongemak met zich mee. Het is in deze ruimte tussen het onvoorstelbare en het onvoorspelbare waar de Theaterstraat zich beweegt.

Omgevingssensitiviteit

De term die wij gebruiken voor de gewenste Theaterstraathouding is omgevingssensitief. Omgevingssensitiviteit gaat uit van waarden als verantwoordelijkheid, wederkerigheid en duurzaamheid. Sociaal-artistiek werk heeft wat ons betreft geen fundament als het vluchtig blijft. Wij zijn als kunstenaar geen bezoeker of verkenners, maar onderdeel van een sociaal en cultureel ecosysteem. De makers leren in de praktijk de behoeftes in de buurt kennen, de (in)formele netwerken, en welke communicatievormen tot uitwisseling leiden. Wij hebben drie artistieke waarden geformuleerd als leidraad voor sociaal-artistieke keuzes. Deze onderzoeken en bevragen wij in de praktijk van de reguliere activiteiten, en in het Vlechtwerk.

Meerstemmigheid Wij zoeken naar de minder bekende, niet vooraanstaande of conflicterende perspectieven op verschillende onderwerpen. Hoe verhouden deze zich tot elkaar? Worden de stillere stemmen wel gehoord? Hoe geef je ruimte aan diversiteit in stemmen in een creatief proces en op een podium? Hoe ga je om met tegengestelde meningen, posities en belangen binnen de gemeenschappen waarin je werkt?

Wederkerigheid In de sociaal-artistieke praktijk vraagt de relatie tussen bezoeker, deelnemer en kunstenaar altijd om gevoeligheid. Welk artistiek engagement schuilt er achter sociaal engagement? Is gelijkwaardigheid in een artistiek proces haalbaar en moet dat een het streven zijn? Zijn er verschillende verantwoordelijkheden binnen een gelijkwaardige relatie? Hoe creëer je een veilige duurzame maakomgeving, waar je bijvoorbeeld over taboes kunt spreken? Hoe creëer je wederzijdse nieuwsgierigheid?

Het onvoorspelbare Als je ruimte geeft aan poëzie weet je nooit zeker wat er gaat komen; de vrije ruimte die verbeelding en creativiteit bieden zijn voor ons belangrijk. Het

brengt je soms op onbekend gebied; dat willen we verkennen en tonen. Het onvoorspelbare is een kracht die een artistieke speler in de wijk aankan.

Artistieke doelstelling

De Theaterstraat is ‘staying with the trouble’ van de praktijk van het omgevingsgevoelig theatermaken. Met ons werk willen we verschillende sociaal-artistieke werkvormen verdiepen. Ons voornemen voor de komende jaren is om sterker collectief in te zetten op reflectie en innovatie op deze unieke praktijk. De zes makers werken als onafhankelijke makers. Er is in de makersorganisatie veel samenwerking in praktische en artistiek-inhoudelijke zin. Als het gaat om de sociaal-artistieke methode streven we de komende twee jaar naar meer peer-to –peer inhoudelijke werkreflectie, soms ook onder begeleiding. De beleefde ervaringen in werkprocessen en conclusies daaruit worden in de toekomst verder gezamenlijk besproken en we reageren samen op verschillende momenten in het maakproces op de sociaal-artistieke keuzes van de makers, van de conceptfase tot de proeve tot de uitvoering. De drie artistieke waarden helpen die gesprekken. De Vlechtwerkcoördinatoren, makers Jurrien en Anouke, krijgen een actieve rol bij het opzetten van projecten en begeleiden de makers in het denken over het opbouwen van duurzame relaties die daaruit voort kunnen komen.

Links: proeve van ‘Het gewicht van een gedachte’ en rechts ‘De Nieuwe Banne 2, pioniers’, beiden in de Rietwijker

4. DE MAKERS IN DE THEATERSTRAAT

Artist-run

De Theaterstraat heeft geen directie, het is een platte, heterogene, artist-run organisatie. De zeskoppige makersorganisatie voert gezamenlijk wat elders de artistieke en zakelijke leiding heet. Ook worden bijna alle werkzaamheden binnen de organisatie uitgevoerd door de leden: Rianne Meboer doet communicatie en PR; Anouke de Groot en Jurrien van Rheenen coördineren het Vlechtwerk; Daan Bosch onderhoudt en verhuurt de theaterzaal; Suzanne Bakker voert de financiële administratie; Anouke de Groot, Arthur Kneepkens en zakelijk coördinator Anne de Loos verzorgen coördinatie en advies bij alle subsidie-aanvragen en verdelen wat er aan lobby en representatie naar stakeholders moet gebeuren. Sinds 2019 is Anne de Loos als zakelijk coördinator bijgevoegd, om op non-hiërarchische wijze besluitvorming te coördineren waarbij ze het belang van de organisatie als geheel vertegenwoordigt.

Jurrien van Rheenen

Jurrien is theatermaker en performer. Zij studeerde in 2014 af aan de Toneelacademie Maastricht. Zij werkt(e) samen met o.a. Edit Kaldor, Bart van de Woestijne en Lotte van den Berg. Zij specialiseert zich in artistiek onderzoek naar publiekservaring en ervaringsdeskundig materiaal. Zij interesseert zich voor onderwerpen die in het dagelijks leven moeilijk bespreekbaar zijn. Door middel van diepte-interviews zoekt zij naar de specifieke kennis achter brede thema's, zoals huiselijk geweld en depressie. Zo maakt zij het persoonlijke op theaterlijke wijze bespreekbaar. Jurrien woont in de Banne 2. Zij ziet sociaal-artistiek werk als belangrijke bron van sociale cohesie. Voor de Theaterstraat is Jurrien verantwoordelijk voor de digitale omgeving en onderdeel van Team Vlechtwerk. Zij breidt de Theaterstraat-community uit en bestendigt deze zodat partners, vrijwilligers en buurtbewoners structureel worden betrokken bij projecten. Jurrien heeft een unieke sensitiviteit voor een ethische sociaal-artistieke houding. Ze is wars van ego en vormelijk theater.

Arthur Kneepkens

Arthur is regisseur, dramaturg en performer. Arthur is naast maker ook curator en kunstonderzoeker, en specialiseert zich in de kruisbestuivingen tussen sociaal en artistiek werk en de impact van ruimtelijke werkelijkheden op beleving en betrokkenheid. Zijn benadering is geladen met een politieke gevoeligheid en aandacht voor zorg en duurzame relaties. Deze thema's komen terug in de projecten die hij initieert en produceert. Zo werkte hij samen met Merel Noorlander aan 'De Nieuwe Banne-reeks', waarin verschillende doelgroepen uit de wijk zich op creatieve wijze uitspreken over ruimtelijk gemeentebestuur. Eerder maakte hij o.a. de talkshow 'De Wereld Draait Noord' en de installatie 'This is YOUR Tuindorp'. Hij is (gast)docent bij o.a. DAS Theatre en Theaterdocent Verkort (ATD), en artistiek coördinator Kunst en Samenleving bij Over het IJ. Als vrijwilliger zit hij in het bestuur van CultuurTafel Noord en Stichting Buurthuis Van der Pek. Hij werkte na zijn afstuderen aan de Toneelacademie Maastricht o.a. bij Het Zuidelijk Toneel, Likeminds, Stichting Kata/Edit Kaldor, en WintersBinnen. Binnen de Theaterstraat is Arthur bij veel TS-projecten betrokken als dramaturg in de conceptfase en/of op de vloer. Hij zit samen met Anouke en de zakelijk coördinator in Team Aanvragen en is door zijn jarenlange ervaring en werkzaamheden in Amsterdam-Noord het aanspreekpunt voor het netwerk van de Theaterstraat.

Rianne Meboer

Rianne is afgestudeerd aan Toneelacademie Maastricht (2008) als performer en aan de Mime Opleiding Amsterdam (2012) als theatermaker en fysieke speler. Zij ontwikkelde zich tot spelende maker bij o.a. Golden Palace en Bonte Hond, en werkt in het muziektheater als regisseur bij o.a. Holland Opera. Bij de Theaterstraat co-initieerde ze onder andere 'Pim Pam Paars', 'Het Grote Kleurenballet' en werkte ze mee aan o.a. 'Project B.' Als maker heeft zij een innige band met het Over het IJ Festival, sinds 2012 zijn er meerdere samenwerkingen ontstaan. Naast een nieuwsgierige basishouding en de wens tot dialoog, is humor vaak onderdeel van haar werk. De komende jaren wil Rianne nieuwe werkvormen leren toepassen, zoals de gespreksmethode Deep Democracy en elementen van Forum Theater. Daarmee beoogt ze de sociale impact van theater- en kunstprojecten te vergroten zonder in te boeten op de artistieke kracht. Rianne is binnen de Theaterstraat verantwoordelijk voor het coördineren

en gedeeltelijk uitvoeren van PR en marketing, en ze verzorgt interne communicatie en organisatie-management.

Suzanne Bakker

Suzanne heeft inmiddels 20 jaar ervaring als spelende maker. Haar speelcarrière ontwikkelde ze bij o.a. De Nieuw Amsterdam, Golden Palace en Kameroperahuis (nu: Kasko) en met de master Ensemble Based Physical Theatre aan de Dell'Arte International School in Californië. Haar werk is de laatste jaren vooral gecentreerd rond jeugdtheater door het spelen bij Wie Walvis, en de Theaterstraat-projecten 'Pim Pam Paars' en 'Het Grote Kleurenballet' is. Ze gebruikt humor en muziek als middel om toegang te verlenen tot moeilijkere onderwerpen. Als maker bij de Theaterstraat onderzoekt ze hoe haar persoonlijke thema's impact kunnen hebben bij het publiek. Suzanne maakt altijd uitvoerig werk van de onderzoekstrajecten. Zij is op dit moment bezig met een onderzoek naar familie, en bekwaamt zich in podcasting, om een nieuwe vorm van verhalen vertellen te ontdekken. Zij is nieuwsgierig naar de relatie en beïnvloeding van theater op audio en andersom. Bij de Theaterstraat Suzanne runt de gehele administratieve huishouding en vormt met de zakelijk coördinator de werkgroep Financiën.

Daan Bosch

Daan is maker, speler, regisseur en docent en is gespecialiseerd in sociaal-artistisch theatermaken. Zowel bij ZIDtheater als bij de Theaterstraat ziet hij ruimte om via artistieke processen van elkaar, buurtgenoten en partners te leren. Daan heeft een uitgesproken talent in het engageren van ervaringsdeskundigen voor zijn projecten. Met zorg en nieuwsgierigheid beweegt hij zich binnen verschillende groepen, waarbij hij geïnspireerd wordt en inspireert. Daarbij is gelijkwaardigheid voor hem belangrijk. Daan werkt momenteel aan 'Laat me niet alleen', een project over verlies, rouw en dood, waarbij hij onderzoekt hoe verschillende culturen deze thema's verwerken. Voor de Theaterstraat is Daan verantwoordelijk voor zaalverhuur en gebouwbeheer.

Anouke de Groot

Anouke is regisseur, afgestudeerd aan de Regie Opleiding (AHK). Zij ontwikkelde projecten bij de Theaterstraat in verscheidene vormen: van voorstellingen in de theaterzaal tot performances op locatie en in de openbare ruimte. In haar projecten worden thema's en vorm zorgvuldig en in samenspraak met diverse teams onderzocht. In haar ogen kan kunst een collectieve ruimte van sociale betrokkenheid zijn, met mogelijke tegenstellingen en tegenstemmen, waarin je met artistieke verbeelding kunt bewegen. Ze houdt van theatrale, vervreemdende gebaren op locatie als interventie in een dagelijkse realiteit. Bij de Theaterstraat is ze vaak gesprekspartner bij projecten van andere makers. Anouke is verantwoordelijk voor de coördinatie van Vlechtwerk; ze zet zich in voor de duurzaamheid van de relaties van de Theaterstraat. Zij zet nieuwe samenwerkingen en programma's op met bewoners en partners zoals 'Open Zondag Junior' en werkt vaak samen met lokale partners. Verschillende voorstellingen waar ze aan werkte bij de Theaterstraat zoals 'ProjectB', 'Comuna' en 'Verdedig Noord' speelden op het Over het IJ Festival in Amsterdam-Noord.

5. PROJECTEN IN 2021-2023 (reguliere activiteiten)

Deze makers initiëren en produceren, in samenspraak, maar op autonome wijze hun projecten. Het heterogene karakter van het team zorgt voor verschillende krachten die in de straat worden gebundeld. Het is in dit samenkomen van onafhankelijke kunstenaars dat de kracht van het verschil zich kan manifesteren in een rijke variëteit aan activiteiten, processen en producten.

5.1 Brieven uit de leegte door Jurrien van Rheenen

In het project 'Brieven uit de leegte' doet het team onderzoek naar hoe er binnen verschillende culturen wordt gesproken over depressieve gevoelens en hoe deze worden ervaren. Het woord depressie bestaat niet in alle talen. Gedurende twee maanden gaan theatermaker Jurrien van Rheenen, cultuurmaker Samira Hoogvliets en een schrijver gesprekken voeren met de jongvolwassen bewoners van sociaal huisvestingsproject Startblok Elzenhagen (50% statushouders), en met bezoekers van multiculturele kerk Hoop voor Noord (voorheen De Ark) over ervaringen met depressie. In samenwerking met de deelnemers en organisaties schrijft het team naar aanleiding van de gesprekken een reeks brieven. De brieven staan voor de eerste stap om iets te delen en te articuleren wat lange tijd enkel in iemands hoofd plaatsvond. Door deze brieven te schrijven hopen we aan de ene kant meer inzicht te krijgen in deze staat van zijn, en aan de ene kant de stap om erover te spreken te verkleinen. Deze brieven worden gebundeld en aangeboden aan maatschappelijke organisaties in Amsterdam Noord. Daarnaast wordt er een montagevoorstelling gemaakt waarin ervaringen en reflecties uit de brieven worden gedeeld, uitmondend in een nagesprek.

Onderzoek en voorstelling: Het publiek zit op prakken in een kring. Boven het publiek hangen verschillende schermen. De performers zitten tussen het publiek. Zodra ze gaan spreken gaan ze staan in de arena en lezen ze hun geschreven brieven voor in hun moedertaal. Een deel van de brieven wordt voorgelezen door twee performers en, bij voorkeur, een aantal van de deelnemers op locaties in Amsterdam-Noord. Na afloop van de voorstelling vindt er een nagesprek plaats.

De brieven worden live in de oorspronkelijke taal uitgeschreven en naar het Nederlands vertaald door twee tolken, zichtbaar voor het publiek en de performers op de beeldschermen. De performers kijken mee met deze vertaling en waar nodig breken ze in en veranderen ze de woorden. De brieven tonen verschillende perspectieven en ervaringen met depressie.

Achtergrond: Verschillende psychiaters en filosofen zien depressie als een westers concept. Ook de DSM (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) hanteert westerse beschrijvingen van symptomen. De ervaring van een depressie wordt in verschillende westerse teksten beschreven als het verliezen van 'het zelf'. Er is al veel onderzoek gedaan naar de culturele factoren die een rol lijken te spelen bij de diagnose en beleving van een depressie. Een van de factoren die hierbij van belang lijkt, is de culturele representatie van het zelf. Welke invloed heeft deze ervaring van het zelf op de ervaring van een depressie? Want als jij zelf niet centraal staat, wat verlies je dan? Door het gesprek te openen over de verschillende beschrijvingen en ervaringen van 'het zelf' wil het team als het ware uit het westerse perspectief stappen.

Amsterdam-Noord: De zelf- en samenredzaamheid is volgens de gemeentelijke gebiedsanalyse onder het gemiddelde van de stad. Depressie is iets wat iedereen kan overkomen en het spreken erover kan de eenzaamheid die eraan vast zit verminderen. Bovendien kan deze gezamenlijke kwetsbaarheid ons dichterbij elkaar brengen. Dit gevoel van eenzaamheid en de behoefte aan sociale cohesie zijn belangrijke punten in de Banne. Met

dit project wil Jurrien bijdragen aan de sociale cohesie en het doorbreken van de isolatie die vaak gepaard gaat met het hebben van een depressie onder verschillende doelgroepen. Daarnaast lijkt er als het gaat om depressie en het doorbreken van het taboe rondom depressie weinig ruimte te zijn voor culturele verschillen en de verscheidenheid in de beleving van een depressie.

Jurrien: “Als maker bij de Theaterstaat wil ik een volgende stap zetten in het samenwerken met deelnemers en organisaties. Ik wil onderzoeken hoe ik de deelnemers onderdeel kan laten zijn van het gehele proces en hierdoor meer zeggenschap geven in het uiteindelijke werk. Ik wil een werkwijze onderzoeken en ontwikkelen waarin de vorm van de uiteindelijke voorstelling geïntegreerd wordt in het proces.”

5.2 SAM Sixhaven door Arthur Kneepkens

In het meerjarentraject en onderzoeksplatform ‘SAM’ (Social Art Museum | Sociaal-Artistiek Museum) belichten beeldend kunstenaar Merel Noorlander en theatermaker Arthur Kneepkens Theaterstraat de relatie tussen gentrificatie, kunst en kunstinstellingen. Ze doen dit door de participatieve en speculatieve oprichting van de kunstinstelling SAM Sixhaven, samen met bewoners van Oud-Noord, met als doelgroep in het bijzonder bewoners die het meest door gentrificatie geraakt worden en het minst door culturele instellingen bediend. Ze werken daarbij ook met lokale scholen, buurthuizen en andere organisaties, ondersteund door lokale, landelijke en internationale organisaties, kunstinstellingen en andere experts, door middel van ontwerp, reflectie en debat. Dit sluit aan bij de gemeentelijke plannen om (eventueel) een “cultureel paviljoen” te realiseren in het Sixhaven-gebied. SAM wil weten - en worden - wat dat kan betekenen voor juist die bewoners die het hardst door de gentrificatie geraakt worden.

Het is dus ook een onderzoek naar de culturele en sociale behoeftes van de bewoners in een gebied als Amsterdam Oud-Noord die met de (on)voorzijene effecten van gentrificatie te maken hebben, en naar wat voor een toekomstig instituut daar dan bij hoort. Door naast de wenselijkheid ook de haalbaarheid van SAM in kaart te brengen, is het ook een experiment in creatieve democratie, en een onderzoek naar haar grenzen. De politieke en economische machtsstructuren die de kunstinstelling van ‘the commons’ wel of niet mogelijk maken, worden onthuld. We communiceren in een vernieuwende en uitnodigende stijl, zoals via straatposters ontworpen door het collectief We Sell Reality, en bouwboarden gemaakt door kunstenaar Yasser Balleman i.s.m. de Kindertimmerwerkplaats. De lecture performances hebben een cabaretesk karakter.

In de periode van deze aanvraag staat de 2e fase van ‘SAM’ centraal. Na een brede, verkennende en verbindende 1e netwerkfase wordt het ‘museum’ in deze 2e fase ontworpen in drie gekoppelde trajecten: samen met vrouwen van de Vrouwenbazaar en een curator als Simone Zeefuik of Maria Hlavajova gaan we het artistiek-inhoudelijk concept ontwikkelen, met kinderen van de IJpleinschool en architect Alessandra Covini gaan we een gebouw ontwerpen, en met jongeren ontwikkelen we samen met kunstenaar Kate Rich (Feral Trade, RADMIN) een verdienmodel waarmee SAM onderdeel wordt van de lokale economie. Rondom deze drie trajecten worden verschillende performances, publicaties en kunst in de openbare ruimte gerealiseerd. In de 3e fase staat het proces centraal waarin de lokale expertise wordt ingebracht in de besluitvorming over de invulling van het Sixhaven-gebied. Aangespoord door Margriet Schavemakers van het Amsterdam Museum hopen we met hen in 2025 SAM te openen, op welke schaal dan ook. Het creëren van een netwerk waarin we heel lokale expertise in verbinding brengen met experts van (inter)nationaal niveau, is voor de

Theaterstraat een innovatie in onze sociaal-artistieke praktijk. De lengte van het project en dus de tijdsduur waarin we mensen aan ons willen binden sluit aan bij ons verlangen naar meer duurzame publieksrelaties.

5.3 Vraag dat maar aan je moeder! door Suzanne Bakker

Mijn oom is een lange man. Hij geeft me een hand. Ik neem plaats in een grote, vrij donkere fotostudio en krijg een kop koffie van hem uit een papieren bekertje. Ik vraag hem of ik het gesprek op mag nemen. Hij weigert. "Absoluut niet" zegt hij. Hij houdt zijn armen stevig over elkaar, en schuift met zijn stoel iets naar achter. "Ik graaf niet in het verleden", zegt hij. "Het interesseert me niet." Een half uur later sta ik weer buiten.

Dit project wordt een theatrale audiowandeling door De Banne, en zal ook als podcast te beluisteren zijn. Vorig jaar maakte ik een pilot-podcastaflevering in het kader van de 5 mei-viering. Ik ging in gesprek met familieleden, waarvan velen tot dan toe nauwelijks deel uitmaakten van mijn leven, en met wie ik in ieder geval nooit eerder over deze geschiedenis en hoe die tot op de dag van vandaag familierelaties bepaalt, gesproken heb. Ik kwam er achter dat praten met mijn familie moeizaam gaat, en dat het grote zwijgen van generatie tot generatie overgedragen wordt.

Met 'Vraag dat maar aan je moeder!' leer ik zelf dat je identiteit ook erg gevormd wordt door familie mechanismen. Hoe je in je gezin met elkaar omgaat, en hoe er met elkaar wordt gesproken over onderwerpen die misschien niet al te makkelijk zijn: deze mechanismen worden van ouder op kind doorgegeven. Als volwassene bepaalt dit mede hoe je in het leven staat en hoe je relaties vormgeeft. Het leren kennen van een breder verhaal van je eigen familieleden zorgt ervoor dat er begrip ontstaat voor elkaar. Dit begrip sijpelt ook door in de relaties met anderen: gedrag heeft een oorzaak. Met meer dialoog ontstaat een breder begrip in de samenleving.

Drie onderzoekstrajecten

In dit project onderzoek ik met mensen van verschillende communities in de Banne en in Zuidoost hoe de bewustwording van de impact van je familiegeschiedenis in gang gezet kan worden.

1. Tijdens mijn straatresidentie aan het Fokkezeil is het maken van een stamboom in de vorm van een placemat het uitgangspunt voor gesprekken met de bewoners van deze straat in de Banne. Na afloop van dit traject luisteren we met elkaar naar de audioverslagen die ik van de gesprekken gemaakt heb in de vorm van een *listening party*.

2. Met jongeren van het Weekend College in Zuidoost en Noord richt ik mij op de bewustwording van de impact van hun familiegeschiedenis al vroeg in hun leven, bij het ontwikkelen van hun identiteit. In een traject van 5 zaterdagen breid ik met de jongeren een stamboom-placemat uit tot een vragenspel dat ze thuis kunnen spelen met hun familie als ingang voor een gesprek over hun familiegeschiedenis. Op de laatste zaterdag presenteren we hun bevindingen aan ouders en andere leerlingen van de Weekend Colleges.

3. Met 5 ouderen van het Eduard Douwes Dekkerhuis wil ik het gesprek aangaan hoe zij, terugkijkend op hun leven, naar hun rol in de overlevering van hun familiegeschiedenis kijken. Ik laat ze onderdelen horen van mijn eigen zoektocht en vraag naar hun eigen ervaringen. Welke geleerde lessen hierover kunnen zij aan ons doorgeven? Geïnspireerd door hun verhalen maak ik samen met een liedjesschrijver liedjes voor deze ouderen die ik ze een volgende afspraak laat horen. We sluiten het traject af met een concert van de liedjes voor alle ouderen van het verzorgingshuis. Iedereen krijgt de stamboom-placemat als kado.

Daarnaast zet ik mijn eigen persoonlijke zoektocht voort door het aangaan van een familieopstelling, het doen van een DNA-test en het voeren van gesprekken met experts en ervaringsdeskundigen op het gebied van familie en identiteit. Voor de Theaterstraat vervul ik met dit project ook de behoefte om de relaties met de specifieke doelgroepen jongeren en ouderen te verdiepen. De samenwerking met de partners is daarin voor mij van groot belang.

Theatrale audiowandeling

Met alle audio-opnames geef ik uiteindelijk een theatrale audiotour door de Banne vorm, die ook als podcast-serie beluisterd kan worden vanuit de beschikbare podcast-platforms. Van het opgenomen materiaal en geïnspireerd door mijn ontmoetingen maak ik een auditieve wandelvoorstelling vanuit de Rietwijker met als centrale vraag: welke impact heeft familiegeschiedenis op de levens van de mensen van de verschillende communities uit de trajecten. Het publiek loopt met koptelefoon op langs de verschillende plekken en luistert naar de portretten en verhalen van de mensen die ik ontmoet heb tijdens de straatresidentie, in het verzorgingshuis en op de middelbare school. Opgenomen materiaal en muziek en live gespeelde muziek en spel wisselen elkaar af. De voorstelling heeft een wisselwerking als doel: de locaties geven beeld bij de verhalen, en de verhalen geven historie aan de omgeving. Een balans tussen de verhalen, de setting, fragmenten uit de interviews met de experts met de gekozen vorm en muziek zorgen ervoor dat de verhalen het persoonlijke overstijgen. De wandeling tussen de fragmenten door helpt het publiek te reflecteren. Aan het einde krijgt iedereen de stamboom-placemat mee, zodat ze thuis met eigen familie verder kunnen praten.

5.4 Plein is mijn - door Daan Bosch

8 buurtbewoners lopen om de beurt over het plein. Achter iedere bewoner loopt een muzikant van Muziekvereniging Waterland, zij spelen wat noten, geen melodie. Langzaam wordt het orkest groter. De noten minder eenzaam, vlaggen worden strak getrokken. In het midden van het plein wordt met behulp van een lange mast de slinger van vlaggen omhoog gehesen. Het feest kan beginnen.

‘Plein is mijn’ is een project waar het Parlevinkerplein het middelpunt is. Gebruikers en passanten van het plein, burens, vijanden en vrienden, spelen de hoofdrol. Pleinen zijn bijzondere plekken. Als je nieuw in een stad bent kan het een herkenningspunt zijn, er worden feesten gegeven en kunstwerken neergezet. Ieder plein heeft zijn functies, een massale huldiging, protesten, mensen die flaneren, winkels die komen en verdwijnen, jongeren die er chillen of sporten. Die tradities en functies komen en gaan. Voor ‘Plein is mijn’ zoomen we in op het Parlevinkerplein in de Banne. Wat was de oorsprong van het plein, waar is het ooit voor bedoeld, wie heeft het ontworpen? En hoe zou het zich in de toekomst nog verder kunnen transformeren? Als het lag aan de gebruikers van het plein, welke mogelijkheden van transformatie zien zij voor zich?

In het tijdsbestek van minimaal 1 jaar werkt Daan aan een reeks van 5 kleinere presentaties en een grotere voorstelling met verschillende groepen die rond het Parlevinkerplein wonen of werken. Zoals met kledingbank Hebben en Houwen, kinderen van de school De Vier Winstreken, klanten en medewerkers van de coffeeshop aan het plein, jongeren van de DOCKbus, bewoners van een straat die uitloopt op het plein.

Met deze groepen wordt gewerkt aan een presentatie waarbij aan hen wordt gevraagd hoe zij het plein zouden willen transformeren als zij het voor het zeggen hadden. Wat zouden zij toe willen voegen? Wat zegt dat over hen en hun verlangens? Daarbij nodigen we hen uit

ook groots en radicaal te denken, voorbij praktische bezwaren. Door welke andere pleinen in de wereld zouden zij zich willen laten inspireren? Als er een standbeeld zou komen, hoe zou dat eruit moeten zien? Of een grote fontein, of een tribune. Een complete vloer van mozaïek, met welk patroon? Een gekleurd paleisachtig gebouw of moskee met hoge torens? Zou het ruimte en allerlei objecten moeten hebben die mogelijkheid geven om te bewegen, of volledig overwoekerd door groen? Met verschillende groepen zal onderzocht worden hoe zij het dan zouden willen gebruiken en welke functie het voor hen zou kunnen hebben en wat dit over hun verlangen van de publieke ruimte zegt. Er wordt met hen dan ook gezocht naar hoe ze dit theatraal zouden willen presenteren. Dat gebeurt eerst in kleinere groepen met presentaties aan elkaar en anderen uit de omgeving en werkt daarna toe naar een grote gezamenlijke presentatie; hoe verhouden de verschillende transformaties en functies of gebruiken zich dan tot elkaar? Waar schuurt het? waar inspireert het?

De verschillende presentaties zullen ook in samenwerking met verschillende makers gemaakt worden, van de Theaterstraat zoals Anouke, maar ook met gastmakers zoals Guillano Herdjegein. De Theaterstraat legt zich met dit project, en Daan in het bijzonder, de uitdaging op om in het groot te werken met verschillende groepen bewoners en gebruikers die in hun eigen omgeving iets presenteren. Het is een buitenproject waar de hele buurt de doelgroep is. De community die de Theaterstraat om zich heen bouwt komt meer dan eens aan het licht in dit project, en krijgt ditmaal op de vierkante kilometer het podium, in plaats van in de zaal.

5.5 De Dolende Mens door Rianne Meboer

De afgelopen jaren zijn de krantenkoppen die spreken over incidenten met verwarde personen sterk toegenomen. Door een complex samenspel van politieke en maatschappelijke systemen lijkt de bereidheid om met het ‘afwijkende’ samen te leven sterk afgenomen en hulp is verder weg dan ooit. Juist in een stad, aan de rafelranden en in tijden van crises wordt dat pijnlijk zichtbaar. ‘De Dolende Mens’ is een meerjarig project met verschillende onderdelen. Er staan twee vragen centraal: hoe kunnen we meer ruimte maken voor mensen met verward gedrag? En welke rol kan je daar als kunstenaar in spelen? In deze aanvraag is De Dolende Mens – komt thuis (2023) budgettair opgenomen, het vormt de uiteindelijke voorstelling na een langer voortraject van onderzoek en presentaties, en wordt uitgevoerd in coproductie met Over het IJ Festival.

Onderzoek (2020-2021)

Het onderzoek naar deze vragen in september t/m december 2020 was onderdeel van het programma Stadskunstenaars van het Over het IJ festival. Rianne ging hiervoor uitgebreid in gesprek met ervaringsdeskundigen, zorgverleners en wijkagenten uit Amsterdam-Noord. Het doel was om als objectieve buitenstaander onderzoek te doen en persoonlijke verhalen te horen. Uiteindelijk bleek ze door haar persoonlijke ervaring met labels, stigma’s en mentale gezondheid eerder een *insider* in plaats van een objectieve *outsider*. Het was een kantelpunt in het project. De ruimte voor verwardheid van de ander start bij de ruimte die je durft te maken voor het afwijkende in jezelf. In december 2020 deelde ze haar persoonlijke zoektocht in het NDSM-theater in een tweeledig programma: een theatrale onderzoeks-presentatie en een dialoog o.l.v. gespreksleider Seth Albeda met publiek rondom de vraag “Wat kost het ons om ruimte maken?” Deze dialoog werd vormgegeven volgens Deep Democracy Methode waarin ze samenwerkt met trainer Amir Nazar en gespreksleider Seth Albeda. Deep Democracy is een dialoogmethode, die gebruik maakt van *the wisdom of the crowd* en zorgt dat ook de minderheidsstem in een groep gehoord wordt.

Erna Berends, voorzitter van het Dagelijks Bestuur van Stadsdeel Noord, zei in december bij de onderzoeks-presentatie: “Alle wijkagenten zouden deze voorstelling moeten zien.” In deze

periode worden eventuele toekomstige partners van het project verkend, zoals MIND (platform van cliënten- en familieorganisaties in de geestelijke gezondheidszorg), Samen Sterk Tegen Stigma (kenniscentrum rondom taboe op psychische gezondheid), en IPSYG (interculturele psychiatrie).

De Dolende Mens – komt thuis (2023)

Dit is de vervolgstap in dit onderzoek en zal mede geproduceerd en getoond worden op Over het IJ Festival 2023. In deze voorstelling probeert Rianne met haar publiek een escalatie van iemand met tijdelijk verward gedrag te reconstrueren. Ze beginnen bij de krantenkop “Verwarde vrouw trekt spoor van vernieling”. Er wordt stap-voor-stap teruggegaan in de tijd. Soms speelt Rianne iets voor, soms leest iemand uit het publiek een stuk als tegenspel, soms gaat Rianne in gesprek over een deel, soms moet er iets worden opgeschreven door het publiek.

De voorstelling wordt ontwikkeld als een programma dat zowel waarde heeft in de sociale context van een Huis in de Wijk, als in een artistieke locatie zoals theaters of theaterfestivals. In ‘De Dolende Mens - komt thuis’ wordt er verder gezocht naar deze specifieke vormvermenging van theater, documentaire en Deep Democracy Hoe kan theater, kunst en een gesprek in elkaar over gaan? Hoe radicaliseer je de betrokkenheid van het publiek bij zo’n programma?

5.6 Het uur van Rabia door Anouke de Groot

In 2021 gaat regisseur Anouke de Groot in samenwerking met schrijver en performer Rashid Novaire werken aan de voorstelling ‘Het uur van Rabia.’ Rashid Novaire groeide op in Amsterdam-Noord. Hij begon al jong met schrijven, heeft meerdere romans geschreven, schreef voor theater en verhalen voor kinderen. Daarin combineert hij herkenbare en autobiografische elementen met fictie en poëtische beschrijvingen. De taal in zijn boeken is beeldend en poëtisch maar beschrijft ook op eerlijke, rauwe wijze de leefwereld van de personages, ook als dit samengaat met gedachtes en emoties waar we niet makkelijk over praten.

‘Nee,’ zei de prins. ‘Ik moet eruit! Met de metro! Naar de eindhalte! Opeens sta ik dan met een cheeta op de roltrap. Ga ik naar het veldje dat de grote jongens hebben verbrand waar ik speel met Nazir die ervan droomt om voetballer te worden! Dan loop ik gewoon op straat en dan wordt mijn hart groot en stil omdat ik zomaar iets moois zie. Laatst zag ik een meisje die de was ophing en toen ze klaar was, zong ze een lied. Een magisch lied. Het lied van de wind. Ik hoorde tornado’s in haar stem.’

Een vuurvliegje woont in een donkere kelder van een groot paleis. Regelmatig druppelen de tranen van de koningin als regen door de planken van de vloer de kelder in. De wereld buiten heeft voor de prins een grote aantrekkingskracht, maar voelt voor de koningin onveilig. Binnen is bijna alles van de wereld toch ook digitaal te volgen? Als Rabia zelf naar buiten vliegt en door de stad zweeft merkt ze hoe anderen naar haar kijken door hoe vurig ze licht geeft. Ze ziet ook gevaren, hoe dingen kapot kunnen gaan, er eenzame figuren rondlopen, of de één de ander pijn doet. Ze leert over de noodzaak om nieuwe vormen van contact te zoeken en te leren van het verdriet wat je in iemands ogen leest en niet van een scherm.

In dit project geeft Rashid Novaire schrijfworkshops aan kinderen waarin hij ze hun eigen verhalen leert bouwen. Rabia is een raamvertelling gebaseerd op een reeks workshops

aan kinderen. Elementen van hun verhalen zijn in dit verhaal verwerkt. De weg van Rabia gaat zo nog verder dan haar reis naar buiten. Het verhaal zal worden verteld voor een aantal scholen, met aansluitend een verhalenvertel/schrijfworkshop. Hoe zal het verhaal aflopen? Door deze workshops blijft de raamver telling groeien en veranderen. Op het moment dat de voorstelling af is zullen de klassen weer uitgenodigd worden om te kijken naar de enscenering. Met beeldend kunstenaars zullen er ook een aantal workshops worden gegeven rondom het verhaal in de serie Open Zondagen Junior in de Rietwijker, om te onderzoeken hoe taalfantasie beelden oproept en hoe dat tot inspiratie kan leiden voor de vormgeving. Regisseur de Groot nodigt Novaire voor dit project uit als verteller (schrijver en performer) en Mirjam van Dijk als verteller en muzikante. Zij studeerde muziektheater in Arnhem, speelt, zingt en componeert en speelde eerder in de Buku Buku -serie, waar ze met haar grappige, grillige, brutale performance mooi contact maakte met de kinderen.

Dit project is ontwikkeld vanuit ervaringen uit een eerder project genaamd 'Buku Buku': een reeks theatrale en muzikale lezingen van verhalen waarvan de culturele afkomst net zo divers als die van de gezinnen in de Banne, een kinderrijke buurt. In 'Het uur van Rabia' wordt de nieuwe stap gezet om samen te werken met een hedendaagse schrijver en verteller uit Amsterdam. De kinderen worden in het proces van storytelling betrokken en de voorstelling wordt naar aanleiding van opgedane ervaring in de programmareeks verder uitgediept in muzikaliteit en theatrale vertelling. Deze voorstelling zullen we spelen in de Rietwijker en de workshop spelen en geven we op scholen in Amsterdam-Noord. In samenwerking met CC Amstel komt het project ook naar Amsterdam-Zuid, en mogelijk naar andere theaters en scholen.

5.8 Gastproject: Moksi Mocro door Samira Hoogvliets, gastmaker

Samira Hoogvliets heeft van sept. '19 tot en met juni '20 bij de Theaterstraat stage gelopen en we willen deze samenwerking vervolgen. Samira is opgegroeid in Amsterdam-Noord en werkt graag in Noord. Ze studeert aan de HVA Culturele en Maatschappelijke Vorming, en heeft een talent voor schrijven. Ze zal een proeve bij ons ontwikkelen, waarin ze haar ervaring in het opgroeien binnen drie culturen (Haar moeder is in Marokko geboren, haar vader in Suriname en zij zelf in Nederland) als uitgangspunt neemt. Ze gaat hierover in gesprek met anderen uit verschillende generaties die in dezelfde situatie zijn opgegroeid. Welke fricties ontstaan hierdoor, waar kon wel en niet over worden gesproken, maar ook welke rijkdom het hen bracht? Ze zal verschillende portretten ontwikkelen, zowel in beeld in samenwerking met een fotograaf en als een audioportret per persoon. Daarnaast wil ze een storytellingavond organiseren waarin zij zal haar eigen verhaal zal vertellen, in samenwerking met anderen die ze sprak.

5.9 Opdrachtproject: I'm Every Woman, in samenwerking met Ragazze Quartet

Deze voorstelling wordt geproduceerd door het Ragazze Quartet, en staat daarom niet op de begroting van deze aanvraag. We zijn echter wel als Theaterstraat gevraagd voor het concept, en voor de regie (Rianne) en dramaturgie (Arthur). De looptijd valt samen met de projectjaren, we lichten het project daarom hier toe.

Deze muziektheatervoorstelling met *spoken word* is geïnspireerd op de verhalen van vrouwen uit diverse *all female communities*, aan de randen van de stad, in Noord, Nieuw-West en Zuidoost. De Theaterstraat is door het toonaangevende Ragazze strijkkwartet benaderd vanwege onze omgevings sensitiviteit en expertise in sociaal-artistiek werk. In een uitgebreid

voortraject zijn er verschillende ontmoetingen met *all female communities* en horen we de verhalen en muzikale voorkeuren en tradities, afkomstig uit de diverse culturen. Dit vormt de basis voor een voorstelling over verschillende vormen van *sisterhood*, geschreven en gespeeld door *spoken word poet* Rachel Rumai Diaz, op nieuwe muziek van Aftab Darvishi. De voorstelling zal in 2022 in première gaan op Over het IJ Festival, en vervolgens spelen in verschillende theaters aan de rand van Amsterdam, en op theaters en festivals in de rest van het land.

© Moon Sans

Links: proeve van ‘De dolende mens’ Rechts: ‘ProjectB’, beiden op Over het IJ Festival

7. VLECHTWERK

De Theaterstraat kan verder groeien, verdiepen en bestendigen als de aanwezigheid van de Theaterstraat betrouwbaar en herkenbaar is voor de bewoners. Het Vlechtwerk maakt dat mogelijk. Door Vlechtwerk worden het kwalitatieve bereik onder bezoekers en deelnemers uitgebreid en verstevigd. Het Vlechtwerk bestaat uit een regelmatig programma met dit doel, en uit (de intensivering van) de functie van de community-coördinatoren, die de deelnemers en bezoekers van het ene project vervlechten met het volgende. We ontwikkelen een inhoudelijk programma waar de 6 projecten samenkomen met een serie regelmatige activiteiten op een vaste locatie. Dit is ons Vlechtwerk. Het Vlechtwerk verbindt en geeft ook regelmaat, waardoor we makkelijker (terug) te vinden zijn.

7.1 Vlechtwerkcoördinatie: uitbreiding uren, team en opdracht

We zijn in 2019 begonnen met het opzetten van werken met community-coördinatoren; Jurrien en Anouke deden dit voor gecombineerd voor 1 dag per maand. Zij hebben gewerkt aan het vormgeven van een functie die nieuwe contacten legt in de wijk en deze warm houdt. Ook de contacten die alle makers opdoen verzamelen zij, en waar ze verbanden zien met andere activiteiten, leggen ze verbinding. Regelmatig zijn ze in gesprek met bewoners over hun sociale en culturele behoeftes op locaties buiten de Theaterstraat. Voor de bewoners die naar de Theaterstraat komen met een specifieke behoefte zijn zij het aanspreekpunt. Zij begeleiden de makers in hun projecten om de juiste aansluiting en ingang te vinden bij deelnemers en partners.

Deze aanzet wordt bestendigd en verbeterd de komende twee jaar. De coördinatoren van het Vlechtwerk - Anouke en Jurrien - verbinden de activiteiten uit het programma aan de verschillende communities waar we in werken aan elkaar, en bouwen zo aan een

projectoverstijgende community gekoppeld aan (het merk) de Theaterstraat. De omvang van de opdracht van de community-coördinatie gaat van 1 dag per maand voor een duo-functie naar 2 dagen per week voor het team coördinatoren. In die uren gaan zij ook doorlopend in gesprek met lokale sociale en artistieke partners over lopende en aankomende projecten van beide partijen. Elke maand delen zij met de andere makers wat er leeft in de wijk, en ze verzamelen andersom ook de informatie die de makers tijdens hun werk opdoen. Ook hebben ze maandelijks overleg met Rianne zodat community-building, publiekswerking en publiekswerving elkaar optimaal versterken.

7.2 Vlechtwerk: programma

Om projecten, inspiratiebronnen, makers, deelnemers, bezoekers en burens met elkaar te vervlechten rondom de Theaterstraat, organiseren we een drietal specifieke activiteiten. We verscherpen de bestaande workshop-reeks Open Zondag Junior voor kinderen; we organiseren informele wijkdiners voor (volwassen) deelnemers, bezoekers en buurtbewoners rondom onze lopende projecten én lokaal talent; en elke maker komt met hun project tot aan of achter de voordeur in een specifieke straat in de Banne 2.

Open Zondag Junior: workshops

In het programma Open Zondag Junior worden workshops voor kinderen georganiseerd in samenwerking met beeldend kunstenaars. Dit programma loopt al twee jaar en is een voorbeeld van de kracht van de lange adem: het heeft echt even geduurd voordat we de juiste vorm hadden gevonden, en de kinderen uit de buurt ons. Er is nu voor veel van hen een veilige en vertrouwde plek waar ze kunst maken. In deze nieuwe periode scherpen we het programma inhoudelijk aan, en vervlechten we het met onze andere activiteiten. Daarbij werken we in reeksen van 4 workshops die elk gekoppeld zijn aan een van de projecten van de makers en thema's daarvan.

In de afgelopen periode organiseerden we naast kunstworkshops ook kookworkshops i.s.m. onze pandgenoot kok/schrijver Judith Cyrus. Deze krijgen in 2021 ook een inhoudelijke upgrade door een focus op familierecepten, -verhalen en geschiedenissen. Hiervoor werken we samen met buurtgenoot Ayra Kip van Kip Republic, o.a. bekend van Free Heri Heri met Ketu Koti, waarvoor ze ook met Judith samenwerken. Het is de bedoeling dat deze activiteit vanaf 2022 onder eigen vleugels van Judith en Ayra gaat plaatsvinden.

We spelen een voortrekkersrol bij het (weer) publiek maken van broedplaats De Rietwijker, maar we delen deze verantwoordelijkheid graag met de overige huurders en andere partijen.

Wijkdiners

Samen aan tafel is een van de beste ijsbrekers die er zijn. We creëren minimaal tweemaal per jaar een avond waarbij de (volwassen) deelnemers van verschillende projecten elkaar ontmoeten, samen eten en ervaringen kunnen uitwisselen. Ook andere bewoners uit de omgeving kunnen aanschuiven. Er zijn drie 'sferen': puur informeel en ongestuurd onderling contact; licht gefaciliteerd gesprek om ervaringen en ideeën uit te wisselen over de lopende Theaterstraat-projecten; en presentaties van zowel fragmenten uit lopende Theaterstraat-projecten als van cultureel talent uit de buurt (open podium). Zo vervlechten we de verschillende projecten, deelnemers en makers met elkaar en met de wijk. De belangrijkste doelgroep is de Noorderlingen die we ontmoeten in de verschillende projecten. Daarmee verzekeren we continuïteit; de Theaterstraat wil niet dat het contact met participanten wordt verbroken na één project.

De Stratenmakers – straatresidenties in de Banne

In dit project gaan we vanuit de Rietwijker nog verder in de haarvaten van de rand van de stad. De zes vaste makers en een gastmaker komen tot/achter de voordeur in 7 straten of hofjes van de Banne 2. Gedurende vier maanden staat elke maker minstens 1 keer per week in contact met bewoners van 1 straat. Dat contact vlecht elke maker op eigen wijze samen met het project dat ze in deze periode uitvoert in de reguliere activiteiten. Het programma is in deze periode misschien wel de meest ultieme poging om in contact te komen met buurtgenoten die van tevoren niet wisten dat ze op ons zaten te wachten.

Links: Open zondag Juior. Rechts: een etentje met buurtgenoten, deelnemers en lokale partners.

7.3 Partners

Naast onze contacten met individuele buurtgenoten, staat en valt ons werk ook bij de samenwerking met verschillende partners. Dit zijn vooral partijen uit het culturele veld, het sociale domein, het onderwijs en de lokale (semi-)overheid. Om daarvan een indruk te geven, volgt hier eerst een overzicht van de partners waar we de afgelopen twee jaar mee gewerkt hebben, en daarna een overzicht van (beoogde) partners voor de komende twee jaar.

De afgelopen periode werkten we met: Amsterdam Museum, Amsterdams 4 en 5 mei Comité, Carve Architecten, Centercom, Combiwel kinderopvang, Cordaan ouderenzorg en dagopvang, DEGASTEN theater, DOCK jongerenwerk en welzijnsorganisatie, Doras welzijnsorganisatie, Het Fort kindercoaching, Framer Framed platform voor kunst en cultuur, Hebben en Houwen kledingbank, Stichting Heesterveld, HKU Games & Interactie, Gemeente Amsterdam: Stadsdeel Noord en Projectmanagementbureau, Gezondheidscentrum Banne Buiksloot, Klein Amsterdam basisschool, Historisch Centrum Amsterdam-Noord, Leger des Heils, Lijm-lab kunsteducatie, MOHA performancecollectief, Moving Arts Project, Muziekschool Amsterdam-Noord, Muziekstraat, Over het IJ Festival, Podium Mozaïek, Prostitutie Informatie Centrum, SPIN speeltuinwerk, Spoken Stories, Studio Maky Art & Design, Studio Merel Noorlander, TAAK kunst in openbare ruimte, Theaterbureau Vanaf 2 &

Stichting Tweeter, Tolhuistuin, Trans United Europe, De Vier Windstreken basisschool, Verdedig Noord bewonersorganisatie, Stichting Wijsneus naschoolse activiteiten, Zinnig Noord zingeving.

De (beoogde) partners voor de komende periode zijn in ieder geval: Amsterdam Museum, BAK Utrecht, Bottelhoef basisschool, Stichting Buurthuis Van der Pek, Carve Architecten, CC Amstel theater, Driemaster basisschool, DOCK jongerenwerk en buurtwerk, Eduard Douwes Dekkerhuis verzorgingstehuis, Elzenhagen basisschool, Gemeente Amsterdam: Stadsdeel Noord en Projectmanagementbureau, Hebben en Houwen kledingbank, Hoop voor Noord / De Ark kerk, I-psy interculturele psychiatrie, Kip Republic, Lopend Vuurtje buurtwerk, Gezondheidscentrum Banne Buiksloot, MIND platform geestelijke gezondheid, Muziekstraat, Museum Tot Zover, Placemakers, Samen Sterk tegen Stigma clientenorganisatie, Startblok Elzenhagen woongebouw voor jongvolwassenen, Studio Merel Noorlander, Studio Ossidiana, TAAK kunst in openbare ruimte, Ragazze Quartet, Sint Barbara begraafplaats, De Vier Windstreken basisschool, Vrouwenbazaar bewonersorganisatie, Weekend College Zuidoost, Zeven Zeeën basisschool, IJpleinschool basisschool, ZID Theater.

8. MARKETINGPLAN

8.1 Doelgroepanalyse¹

We maken ons werk voor en met de mensen die wonen, werken en leven aan de rand van de stad, in het hart van de samenleving. Concreet richten we ons daarbij primair op Amsterdam-Noord, met een sterke nadruk op het noorden van Noord in de Banne. In het tweede hoofdstuk over het belang voor de stad wordt deze brede omschrijving nader uitgewerkt. Daarbij richten we ons vooral op die mensen voor wie de (culturele) voorzieningen in het centrum ver weg zijn, fysiek, financieel, cultureel of sociaal. Wij onderscheiden in ons publiek bezoekers en deelnemers en co-creators. Voor dit marketingplan is het onderscheid tussen deelnemers van vastgestelde programma's en co-creators die programma's met ons vormgeven minder relevant.

Meer secundair richten we ons op de zogenaamde 'nieuwe Noorderlingen', met vaak meer interesse in gevestigde/erkende vormen van kunst en theater. Er is in de stad al veel cultureel aanbod dat deze doelgroep weet te vinden. Met ons verbindend programma willen we het bewustzijn van de tegenstellingen vergroten en de pijn ervan verzachten.

Deelnemers en co-creators zitten al in ons netwerk en worden ook opgezocht op specifieke plekken die passen bij het thema tijdens de intensieve voortrajecten van projecten. Dat zijn bijvoorbeeld verzorgingshuis Eduard Douwes Dekkerhuis, Leger des Heils of basisschool De Vier Windstreken, en DOCK jongerenwerk. Die groep is zeer divers en is een afspiegeling van het stadsdeel en de wijk waar we ons in bevinden.

De doelgroepen voor de co-creators en deelnemers zijn gelijk aan de profielen van de bezoekers. Daarnaast nemen zij vaak hun eigen netwerk van vrienden en familie mee naar presentaties of voorstelling. Deze groepen wordt tevens aangevuld met een aantal andere doelgroepen, zoals cultuurminnende jongvolwassenen uit Amsterdam, Amsterdam-Noord bewoners van middelbare leeftijd met gemiddeld inkomen en tijd en interesse voor cultuur, en theatervakgenoten.

8.2 Huidige en nieuwe marketingactiviteiten/publiciteitsmiddelen

---

¹

Hier beschrijven we kort en geïntegreerd de huidige marketingactiviteiten en publiciteitsmiddelen; hoe we deze verbeteren; en de nieuwe vormen die we voor de komende periode bedacht hebben. Uiteraard wordt dit later aangescherpt in samenwerking met de expert-marketingstrategie.

Algemene PR Theaterstraat

- Facebook (2050 volgers) blijft een belangrijk platform, vooral voor mensen ouder dan ‘jongvolwassenen’. Bekende facebookgroepen uit Amsterdam-Noord zoals Familie Noord delen regelmatig onze berichten. Op Instagram (300 volgers) zijn we sinds 2020 te vinden om ook een jongere doelgroep aan te spreken.
- Gemiddeld 4 keer per jaar gaat er een digitale nieuwsbrief uit naar 625 subscribers met de nieuwsbrief met daarin aankondigingen van nieuwe projecten, evenementen en terugblikken. Dit gaan we uitbreiden naar 8 keer per jaar.
- Er is ook een specifiek jeugdmailinglijst. Deze 120 contacten mailen we gemiddeld 8 keer per jaar met onder andere uitnodigingen voor de Open Zondagen. Deze breiden we uit naar 12 keer per jaar. Alle ouders van de basisschool De Vier Windstreken, naast de Rietwijker, ontvangen onze nieuwsbrief. Dit gaan we uitbreiden naar dat 4 basisscholen in nabije omgeving onze nieuwsbrief onder ouders verspreid.
- Daarnaast wordt er gepubliceerd in online agenda’s zoals de Noordagenda, en Go-kids bij gratis jeugdactiviteiten.
- Voor elk project wordt een eigen flyer en poster gemaakt, die wordt verspreid in de buurt bij culturele en sociale organisaties. Als makers weten we best goed waar ons publiek zich bevindt, deze kennis is nog te weinig vanuit marketingperspectief verzameld. Door dit te doen kunnen we effectiever gaan verspreiden.
- We gaan relaties opbouwen met lokale pers zoals het Noord-Amsterdams Nieuwsblad, Parool en AT5. We hebben op enkele uitzonderingen na tot nog toe weinig ervaring met het krijgen van aandacht in (lokale) media.

Nieuw publiek

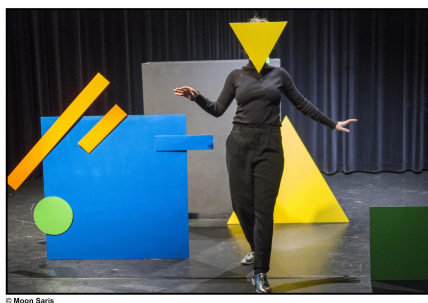
Er zijn verschillende manieren waarop wij op dit moment nieuw publiek bereiken:

- Doordat deelnemers/co-creators hun achterban activeren: dit is echter niet vanzelfsprekend, en we gaan de Vlechtwerkcoördinatoren inzetten om deze kansen te verzilveren.
- Doordat projecten zich (deels) manifesteren in de openbare ruimte, zoals de Banne Mascotte, SAM en Vrije Ruimte.
- Door presentaties in samenwerking met partnerpodia in Amsterdam, zoals Zinnig Noord, Over het IJ Festival, Tolhuistuin, Frascati en CC Amstel.
- Door onze aanwezigheid op bestaande culturele publieksevenementen in Amsterdam-Noord zoals Banne Bruist en Noorderparkfestival.
- Door samenwerking met partners: regelmatig worden we gevraagd door sociale en artistieke partners in Noord voor artistieke conceptontwikkeling en uitvoering. Dit varieert van een muziektheatervoorstelling over all female communities met het Ragazze Quartet; een zomerkamp met de Muziekstraat in Damsko Idealo; tot massaal muziektheater met 40 leerlingen van 4 basisscholen, i.s.m. de Muziekschool Amsterdam-Noord en Stichting Wijsneus.
- Door onze locatie: de Rietwijker was een bekend buurthuis en ligt aan een groot plein. De naam is algemeen bekend in Noord en dat helpt bij aantrekken van publiek. De gevel kan nog meer ingezet worden om aandacht voor ons werk te genereren.

Nieuwe huisstijl en website

Het doel van een nieuwe huisstijl is het vergroten van de naamsbekendheid door het neerzetten van een herkenbare stijl. Op dit moment is er geen sprake van een duidelijke visuele stijl. De uitdaging zit erin om enerzijds te zorgen voor een sterke herkenbare visuele stijl, en anderzijds de meerstemmigheid en eigenheid van de verschillende makers te laten spreken.

We gaan werken met Studio Elisabeth Enthoven. Zij zal in de twee jaar stap voor stap de hele visuele stijl ontwikkelen. Opdracht voor de vormgever is om te zorgen dat het voor onze verschillende (nieuwe) doelgroepen aansprekend is. Steekwoorden voor de stijl zijn warm, kleurrijk, herkenbaar; woorden die recht doen aan het sociaal-artistische karakter van ons werk.

Pim Pam Paars speelde de laatste jaren ongeveer 20 keer voor jong publiek in Amsterdam-Noord (naast ook op vele andere plekken in het land en het reisde naar een festival in China)

9. ZAKELIJKE ORGANISATIE

Organisatie

De opzetfase van de Theaterstraat, begonnen in 2016, is succesvol afgerond. De artist-run organisatiestructuur heeft de organisatie met haar *selfmade backoffice* eigen, assertief en creatief gemaakt. De Theaterstraat weet hoe zij zich artistiek wil bewegen in Amsterdam en het Nederlandse kunstenveld. We zijn gegroeid tot een goedlopende heterogene makersorganisatie van 6 theatermakers in Amsterdam-Noord. Wij opereren als een coöperatie: zes ondernemers produceren autonoom maar in samenwerking, en die samenwerking ondersteunt de infrastructuur van het geheel en de 6 onafhankelijke leden. Deze structuur spiegelt de waarden van de onderneming: de organisatie is heterogeen en meerstemmig, er is een wederkerige relatie met elkaar opgesteld en we staan flexibel en oplossingsgericht in het bestel om het onverwachte en dynamische op te kunnen vangen. Financieel heeft de Theaterstraat zich tot nu weten te bedruipen met uitsluitend projectsubsidies en de inkomsten uit verhuur van de theaterzaal. De overhead en bedrijfsvoering zijn daar ook uit gefinancierd.

Toezicht en bestuur

De statutaire naam van de Theaterstraat is de Stichting TS. Deze bestaat sinds 11 maart 2016. Het bestuur houdt toezicht op afstand. Het bestuur adviseert actief in gesprekken over relaties met stakeholders, bij grote aanvragen, en bij uitbreiding van het makersteam. Qua personeel heeft het een actieve rol bij het aanstellen van projectoverstijgende medewerkers, zoals de zakelijk coördinator. Artistiek-inhoudelijk reflecteert het vooral op lange lijnen en is het

beschikbaar voor advies op aanvraag. Financieel toezicht is een bestuurlijke kerntaak waarbij de stichting wordt ondersteund door boekhouders van Buro Zaken.

Doelstelling van dit oprichtingsbestuur is geweest om de organisatie zo te laten draaien dat er rust en ruimte is voor een meerjarige visie en beleid. Met het opstellen van dit meerjarenplan is daar een sleutelmoment in aangebroken. In 2021 begint het bestuur met aantreden en aftreden. De secretaris zal als eerste aftreden. Expertises die we bestuurlijk binnen willen halen zijn kennis van het vormen van communities buiten of op de rand van het artistieke domein, en kennis van juridische processen. Daarnaast wordt gesproken met potentiële bestuursleden die bijdragen aan de culturele diversiteit van de organisatie.

Huisvesting: de Rietwijker en theaterzaal

In de Rietwijker huren wij sinds 2016 een kantoor en een zaal. De zaal als repetitie- en speellocatie brengt vrijheid en assertiviteit in de organisatie, en fungeert als een herkenningspunt en bindmiddel tussen de organisatie en bewoners van de Banne. Het sluit aan bij onze missie van omgevingsgericht werken, maar brengt ook een heel aantal verantwoordelijkheden met zich mee. De zaal is geoutilleerd, maar ook verouderd. We voeren hier langzaam verbeteringen door, met een gereserveerde ondernemingszin, omdat de projectgebaseerde financiële huishouding van de Theaterstraat zich tot op dit moment niet leent voor technische of huisvestingsinvesteringen. Sinds 2020 is er intensief overleg tussen verhuurder Urban Resort, Bureau Broedplaatsen en Gemeente Amsterdam om samenwerking te vinden in deze investeringen. Daarmee zouden we de zaal naast onze programmering structureler open kunnen stellen voor evenementen van en met de buurt. Deze gesprekken lopen, maar hebben door de coronacrisis vertraging opgelopen. Het werk rondom de verhuur hebben we eerst binnen het collectief op vrijwillige basis opgevangen. Later hebben we hiervoor met een verhuurcoördinator een *no cure no pay*-overeenkomst gesloten. In 2021 is maker Daan 1 dag per week verantwoordelijk voor zaalbeheer en verhuur en wordt uit de winst van de zaal betaald voor deze functie.

Het Buku Buku programma van de Theaterstraat in de Rietwijkerzaal met links Sheralynn Adriaansz en Niels van der Meulen en rechts Naomi van der Linden en Abel Kroon

Fair practice

De Theaterstraat staat op een scharnierpunt in haar bestaan, de makers hebben allemaal geïnvesteerd in de unieke artist-run coöperatie-structuur, door het op zich nemen van organisatiewerkzaamheden. Dat was tot nu toe onbetaald. Die investering blijft niet mogelijk en staat bovendien op gespannen voet met de Fair Practice Code. Door de bijdrage vanuit de ontwikkel regeling van het AFK, wordt mede geïnvesteerd in het neerleggen van de vaste voet in de bedrijfsvoering, zodat de dynamische bedrijfsvoering die de Theaterstraat eigen maakt, kan worden gehandhaafd en duurzaam kan worden gemaakt. De zes makers kunnen

met deze ondersteuning voor een dag in de week, voor 40 weken per jaar worden betaald, om de artist-run werkzaamheden te bestendigen. De Theaterstraat hanteert daarbij een vaste dagprijs van 200 euro per dag. Dat doen we voor al onze eigen werkzaamheden en voor de werkzaamheden van anderen. We voeren het gelijkheidsbeginsel door dat hoort bij de broedstraatcultuur waar de Theaterstraat uit voort is gekomen. Want waarom zou een kunstenaar minder verdienen dan een zakelijk leider, of een marketingstrateeg meer dan een technicus? We realiseren ons dat we met een krappe dagprijs werken, die niet differentieert in schalen zoals de CAO, en daardoor op gespannen voet staat met de Fair Practice Code. De enorme stap die we maken naar betaald artist-run werkzaamheden is de grootste ontwikkeling die we op dit punt met een reële begroting en een dekkingsplan met realiteitszin kunnen waarborgen.

Fondsen en financiering

Een uitdaging in het aanvragen voor sociaal-artistieke projecten is dat de fondsen die artistieke projecten ondersteunen vaak criteria stellen aan minimale spreiding van een project naar publiek buiten de stad Amsterdam, of buiten de randstad. Dat is een eis die wij maar voor een minderheid van de projecten kunnen garanderen. In 2023 hebben we zelfs geen nationale spreiding voorzien. Fondsen die zich richten op een sociale praktijk hebben vaak weer expliciete uitsluiting van culturele doelstellingen.

De komende twee jaar gaan we met specifieke fondsen (naast AFK) in overleg over deze beperkingen en onderzoeken we de mogelijkheid tot steun die zich richt op een combinatie van de zes projecten. Zo proberen we een tweede laag van ondersteuning voor de Theaterstraat te bereiken die zich bovenop de vaste voet in de bedrijfsvoering legt. Het VSB lijkt hier de meest aangewezen ondersteuner voor.

Naast een particulier fonds als partner is de Gemeente Amsterdam een vaste ondersteuner van de plannen van de Theaterstraat. In het kader van de gebiedsontwikkeling en de investering in culturele voorzieningen in het Ambitiedocument Kunst en Cultuur in Noord lopen er gesprekken tussen de Theaterstraat en het Stadsdeel Noord over hoe de kortlopende ondersteuning omgezet kunnen worden naar meerjarige investeringen.

De derde laag van financiële dekking wordt per project specifiek en lokaal gevonden. In de inkomstenmix richten we ons ook op partnerships, co-productiebijdragen en gekapitaliseerd vermogen.

De eigen publieksinkomsten bij voorstellingen en buurtgerichte activiteiten is tot nu toe laag. De Theaterstraat heeft ingezet op het laagdrempelige karakter en de entreprijzen laag of nihil gehouden. De mensen waar we er voor willen zijn, zijn op veel vlakken bezig met *overleven*. In de komende periode willen we gaan experimenteren met *pay as you like*; hier verwachten we geen substantiële bedragen mee binnen te halen, maar we doen dit voor de mogelijkheid van solidariteit en de waardigheid van eigen keuze. Daarentegen groeien onze totale eigen inkomsten mee met onze ontwikkeling, zoals via zaalinkomsten. Omdat winst uit de zaal terugvloeit naar investeringen voor de zaal, is de financiële groei niet in cijfers zichtbaar te maken in deze aanvraag en begroting. Het totaal eigen inkomsten bedraagt, ondanks de bewuste keuze voor lage publieksinkomsten, door onze manier van werken en dekken alsnog bijna 43% van de begroting.

Team Financiën en Fondsenwerving

We wijzigen de structuur van Team Aanvragen naar Team Financiën en Fondsenwerving, dat bestaat uit Suzanne, Arthur en Anne. Anne de Loos is als kunstwetenschapper gespecialiseerd in diversiteit en artistiek onderzoek in de podiumkunsten. Zij was zakelijk leider van De

Nieuwe Toneelbibliotheek en coördineert het masteronderwijs aan de Toneelacademie Maastricht. Bij de Theaterstraat is zij zakelijk coördinator en verantwoordelijk voor financiën, fondsenwerving en het inhoudelijke gezamenlijke gesprek. Zij houdt toezicht op de algehele fondsenwervingsaanpak van de Theaterstraat en ondersteunt de projectleiders in het schrijven van subsidieaanvragen en het benaderen van fondsen. Arthur werkt mee aan fondsenwerving door conceptontwikkeling te ondersteunen, als tweede lezer bij de aanvragen en in het contact met het netwerk en partnerorganisaties. Suzanne is sinds de start van de Theaterstraat verantwoordelijk voor gehele inrichting en uitvoering van de financiële administratie. Zij zorgt voor een gezond financieel beleid, in de gaten houden van liquiditeit, opmaken van jaarrekeningen en kwartaalrapportages en staat in nauw contact met de boekhouder. Zij heeft ruime ervaring als zelfstandig werkend financieel medewerker bij De Balie. Zij ondersteunt de projectleiders in het opstellen en onderhouden van de werkbegroting en voert de administratieve verslaglegging van projecten uit.

‘De wereld draait Noord’ in de theaterzaal van de Rietwijker